

هر که می خواهد نجات یابد، پیش از هر چیز لازم است ایمان کلیسای جامع مسیحی را بپذیرد. هر که این ایمان را کامل و بدون آرایش نگه ندارد، بدون شک برای همیشه هلاک می گردد. ایمان مسیحی این است: که ما یک خدای واحد را در تثلیث و تثلیث را در وحدانیت می پرستیم. بدون اینکه ماهیت اشخاص در تثلیث را به هم بزنییم و نه اینکه ذات خدا را تقسیم به اجزا نمائیم.

زیرا شخص پدر یکی، دیگری شخص پسر و دیگری شخص روح القدس است. اما الوهیت پدر و پسر و روح القدس یکسان است. جلال آنها مساوی است و عظمت و بزرگی شان ابدی و مساوی.

آنچنان که پدر است، پسر است و روح القدس است. پدر مخلوق نیست، پسر مخلوق نیست و روح القدس مخلوق نیست. پدر نامحدود است، پسر نامحدود است و روح القدس نامحدود است.

پدر ابدیست، پسر ابدیست و روح القدس ابدیست. لیکن سه موجود ابدی وجود ندارند، بلکه یک موجود ابدی.

به همین ترتیب، سه موجود نامحدود نیستند و نه سه موجود نامخلوق، بلکه یک موجود نامخلوق و یک موجود نامحدود. همان طور که پدر قادر مطلق است، پسر قادر مطلق است و روح القدس قادر مطلق است. با آن هم سه قادر مطلق وجود ندارند، بلکه یک خدای قادر مطلق.

همانطور که پدر خدا است، پسر خدا است و روح القدس خدا است.

لیکن، سه خدا وجود ندارد، بلکه یک خدا.

همانطور که پدر خداوند است، پسر خداوند است و روح القدس خداوند است.

با آن هم، سه خداوند وجود ندارند، بلکه یک خداوند.

زیرا همانگونه که ما بوسیله حقیقت مسیحی ملزم شده ایم که هر شخص در

تثلیث را به تنهایی خدا و خداوند بدانیم، به همین ترتیب ایمان مسیحی ما را از

اعتقاد داشتن به سه خدا یا سه خداوند بازمی دارد و منع می کند.

پدر از چیزی ساخته نشده است و مخلوق و مولود نیست. پسر تنها از پدر است،

ساخته نشده است، و مخلوق نیست، بلکه مولود است. روح القدس از پدر و پسر

است، ساخته نشده است، مخلوق نیست، و مولود نی، بلکه صادر شده یا فرستاده

شده است.

لذا یک پدر وجود دارد و سه پدر وجود ندارند، یک پسر وجود دارد و سه پسر

وجود ندارند و یک روح القدس وجود دارد و سه روح القدس وجود ندارند.

در این تثلیث، هیچ یک قبل یا بعد از دیگری نیست؛ هیچ یک بزرگتر یا کوچکتر

از دیگری نیست، بلکه هر سه شخص از ازل با هم وجود داشته اند و با یکدیگر

برابر اند. پس در همه چیز، چنانچه قبلاً ذکر شد، وحدانیت در تثلیث و

تثلیث در وحدانیت قابل پرستش است. پس هر که می خواهد نجات پیدا کند،

باید اینگونه در باره تثلیث اندیشه نماید.

علاوه بر این، برای بدست آوردن نجات جاودانی، ضرور است که شخص به درستی دربارهٔ تجسم عیسی مسیح خداوند ایمان داشته باشد. عقیده درست این است که ما ایمان داریم و اقرار می‌کنیم که خداوند ما عیسی مسیح پسر خدا، هم خدا و هم انسان است؛ او خداست زیرا که از ذات خدای پدر و پیش از بنیاد عالمها بوده است؛ و انسان است زیرا از ذات مادرش به این جهان تولد شده است. خدای کامل و انسان کامل، در نفس انسانی ذی شعور و در جسم انسانی نیازمند. در اولویت خود با پدر همسان، و در انسانیتش از پدر پائینتر بود. او با آنکه خدا و انسان بود، ولی دو شخص نبود، بلکه یک مسیح، یک شخص که نه به وسیلهٔ تبدیل اولویت به جسم هستی یافته بود، بلکه به وسیلهٔ پذیرفتن جسم بشری در اولویت خویش. او یک است نه برای اینکه این دو طبیعت (الهی و انسانی) با هم مخلوط شده باشند، بلکه برای اتحاد در شخص (اتحاد اولویت و انسان در یک شخص یعنی مسیح). زیرا به همانگونه که یک انسان شامل نفس ذی شعور و جسم می‌باشد، در مسیح هم خدا و انسان به طور کامل جمع گردیده‌اند. او به جهت نجات ما رنج کشید، به عالم ارواح (جهنم) نزول کرد، و در روز سوم از مردگان قیام نمود. او به آسمان صعود کرد و به دست راست پدر، خدای قادر مطلق، نشسته است. و از آنجا خواهد آمد تا زندگان و مردگان را داوری کند. در زمان بازگشت او تمامی بشر در بدنهای جسمانی خود رستخیز خواهند کرد تا حساب اعمال خود را بدهند. آن کسانی که نیکوکار باشند به حیات جاودانی داخل خواهند شد و آن کسانی که اعمالشان شرارت بار بوده باشد، به آتش جاودانی افکنده خواهند شد.

این است ایمان کلیسای جامع مسیحی، که اگر کسی با وفاداری به آن ایمان نداشته باشد، نجات نخواهد یافت.